

OPONENTSKÝ POSUDEK K RIGORÓZNÍ PRÁCI

Mgr. Martin Vojtíšek

Oddlužení plněním splátkového kalendáře

Práce odevzdána v prosinci 2009

Mgr. Vojtíšek se zabývá ve své rigorózní práci poměrně novým institutem, který byl zaveden tzv. Insolvenčním zákonem jako tzv. oddlužení. Speciálně se pak věnuje oddlužení plněním splátkového kalendáře, a to v celém rozsahu pozitivních i negativních souvislostí pro právní praxi.

Téma této rigorózní práce je velice nosné a do současnosti, zejména protože se jedná o poměrně nový institut, jsou právní rozborů tohoto institutu nedostupné.

To se možná částečně projevilo i v tom, že rigorózní práce, a to je snad jediné, co je možné ji vytknout, neobsahuje příliš mnoho odkazů a polemik s literaturou, byť některé zásadní články citovány jsou a své komentáře autor vyjadřuje.

Jak jsem již předeslal, jedná se o aktuální a nové téma, které je velice zásadní, ani ne tolik z pohledu obchodněprávních vztahů, ale má velký význam, jak správně autor poznamenává, pro dlužníky, kteří nejsou podnikateli, a kteří tedy mohou oddlužení insolvenčnímu soudu navrhnout.

Je třeba zdůraznit, že téma samo o sobě je poměrně náročné, a to zejména z toho důvodu, že na tento institut existují různé názory jak advokátů, tak insolvenčních soudců. S tím se adekvátně Mgr. Vojtíšek vypořádal, a to se projevilo také v tom, že určitým způsobem provádí komparatistiku názorů, postupů a způsobů řešení oddlužení.

Za vyzdvihnutí stojí také to, že se Mgr. Vojtíšek vypořádává s praktickými otázkami a je zřejmé, že má praktickou zkušenost s řešením insolvence. Promítnutí praktických otázek zpět do teoretické roviny je třeba hodnotit velice kladně, neboť právo je živé a právě zpětná vazba z praxe do teorie je nezbytná. Toto se Mgr. Vojtíškově velice dobře povedlo.

K obhajobě diplomové práce bych doporučil k diskusi následující témata:

1. Na str. 12 polemizuje autor s otázkou (praktickou), v jakém finančním intervalu má ještě oddlužení praktický význam. Zajímalo by mne, zda-li by byl autor ochoten *de lege ferenda* uvažovat o takových konkrétních částkách a jednotlivých finančních intervalech v rámci právní úpravy.

2. Na str. 28 hovoří autor o tom, že „se v praxi neseťkal s jiným případem, kdy by dlužník podal insolvenční návrh v době hrozícího úpadku a nevěřím, že bych se s takovým případem v české společnosti kdy setkal“. Zde si myslím, že praktická zkušenost selhala, protože takové situace nastávají, proto bych rád od autora slyšel komentář k tomuto postupu dlužníků, zejména s přihlédnutím k hodnocení stávající právní úpravy.

Stavba práce je logická a směřuje k výslednému cíli diplomové práce, i když se více týká obecně insolvenčních vztahů, než čistě obchodního práva.

Pokud jde o stylistickou a jazykovou úroveň, nelze práci nic vytknout.

Ze všech výše uvedených důvodů jsem přesvědčen, že hodnocená rigorózní práce po všech stránkách vyhovuje požadavkům kladeným na tento druh prací a je proto způsobilá k ústní obhajobě v rámci státní rigorózní zkoušky.

V Praze dne 13. dubna 2010

JUDr. Vít Horáček, Ph.D.

